

Holka - Wenki

C G
Jednou ráno, když jsi vstala,
F C
tak sis řekla, už nejsem malá,
G
vzalas prachy, co měl táta,
F C
chtěla jsi dojít, z louže do bláta.

Dmi G
R: Říkaj, že si zapoměla, jak se má žít,
Dmi F G
ale tys to chtěla, do svejch rukou vzít.

Nová práce, škola počká,
kluci říkaj, jseš příma kočka,
a maj prachy a svaly k tomu,
tak co by tě táhlo domů.

R: Vždyť tam říkaj, že si zapoměla

Pak chlap starší hodil sítě,
mělas lásku, a z ní dítě,
myslela si, že jsi v nebi,
a pak jednoho dne, už tu nebyl.

R: Řekla sis, žes zapoměla

Tak jste holky zbyly samy,
na tu roli, dcery a mámy,
a seš plonk, a v srdci zrada,
na světě už nemáš nikoho ráda.

R: Říkaj, že si zapoměla

A už zas víš, jak chutná whisky,
a taky tráva a ruka slizká,
a pak velkou děláš chybu,
bereš nůž, už nechceš znát bídu.

R: Říkaj, že si zapoměla

Cvakly mříže, hrdost padá,
ležíš v díře, a jsi tak mladá,
znalas lidi, jenom trochu,
teď se stydí, a ty jsi v lochu.

R: Říkaj, že si zapoměla

Když pak za čas vyjdeš z bláta,
venku s kytkou stojí táta,
vnučku v rukou, v očích slzy,
znova začít, je vždycky brzy.

R: Říká, že si zapoměla, jak se má žít,
ale kdybys chtěla, zase máš kam jít.

Říká, že si zapoměla, jak se má žít,

Dmi F C - F C F C F C
ale kdybys chtěla, můžeš domů jít.